RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 94.369 van 27 maart 2001
in de zaak A. 101.566/XII-2986.

In zake : Eric ROOS,
wonende te MERKSEM,
Minister Schollaertstraat 61

tegen :

de Erasmushogeschool BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
BVBA BUTENAERTS & VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eric ROOS op 12 maart 2001 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de raad van bestuur van de Erasmushogeschool Brussel van 12 februari 2001 waarbij de raad van bestuur het ontslag van verzoeker als lid van de departementsraad van het departement RITS van de Erasmushogeschool Brussel bekrachtigt";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 14 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2001, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

Verzoeker richt in zijn hoedanigheid van lid van de departementsraad van het RITS als vertegenwoordiger uit de sociaal-economische of culturele milieus een 18 januari 2001 gedateerd en dezelfde dag verstuurd faxbericht aan het waarnemend departementshoofd en aan de departementssecretaris van het departement van het RITS waarin hij laat weten "alleen nog verder te (willen) fungeren als lid van de departementsraad onder de volgende cumulatieve voorwaarden (...) Voor zover één van deze voorwaarden niet vervuld wordt, mag dit schrijven worden beschouwd als de formele betekening van mijn ontslag als lid van de departementsraad van het RITS".

De departementsraad van het RITS beslist op 18 januari 2000, na lezing van het faxbericht, onder agendapunt B/DR/2000/239 :

"Artikel 1
De departementsraad Rits neemt acte van het schrijven van dhr. Eric Roos.
Artikel 2
De door dhr. Eric Roos gestelde voorwaarden worden niet besproken wat impliceert dat de heer Eric Roos

zijn ontslag als lid van de departementsraad Rits geeft. Bijgevolg neemt de departementsraad acte van het ontslag van dhr. Eric Roos".

Tijdens de vergadering van de departementsraad van 29 januari 2001 besluiten de acht aanwezige en stemgerechtigde leden van de departementsraad -waaronder niet verzoeker- unaniem het collectief ontslag van de departementsraad aan te bieden.

De secretaris van de departementsraad richt op vraag van de regeringscommissaris op 2 februari 2001 een schrijven "aan de leden van de departementsraad", waarin gevraagd wordt "(n)aar aanleiding van het collectief ontslag (...) om dat ontslag individueel én schriftelijk te bevestigen" binnen een termijn van vijf werkdagen.

Verzoeker deelt bij een 9 februari 2001 gedateerd en aan de departementssecretaris verzonden faxbericht mee zijn ontslag niet te bevestigen, zich "juridisch ten volle te distantiëren van (het) collectief ontslag" en te wensen zijn "mandaat ten volle te blijven uitoefenen".

De raad van bestuur van de hogeschool besluit op 12 februari 2001 onder agendapunt RvB/2001/005 akte te nemen van het ontslag van verzoeker als "sec-lid in de departementsraad van het departement RITS";

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting als exceptie opwerpt dat de verwerende partij in de onderhavige vordering slechts overeenkomstig artikel 263, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap rechtsgeldig haar verweer kan uitoefenen mits daartoe is besloten door de raad van bestuur of, gelet op het spoedeisend

karakter van de beslissing, door de voorzitter van de raad van bestuur; dat die formele beslissing volgens verzoeker ontbreekt zodat de nota van de verwerende partij uit de debatten dient geweerd en toepassing moet worden gegeven aan artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift de verwerende partij aanduidt als "de heer Frank Roos, algemeen directeur van de Erasmushogeschool Brussel"; dat hoe dan ook partijen zich overeenkomstig artikel 19, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State mogen laten vertegenwoordigen door een advocaat die ingeschreven is op de tabel van de Orde der Advocaten; dat advocaat VAN GEETERUYEN zich ter terechtzitting aandient als procesvertegenwoordiger van de verwerende partij; dat diezelfde raadsman het administratief dossier heeft ingediend en, gebruik makend van het recht dat hem door diezelfde wetsbepaling is verleend, een nota heeft ingediend; dat de advocaat die in het geding de verwerende partij vertegenwoordigt, die een nota in de zin van het koninklijk besluit van 5 december 1991 indient en die bij de nota het administratief dossier heeft gevoegd, wordt vermoed rechtmatig als procesvertegenwoordiger op te treden; dat verzoeker alleen stelt dat niet blijkt dat de voorzitter van de raad van bestuur beslist heeft tot het voeren van het verweer, maar geen gegevens aanbrengt die aan de gegrondheid van voornoemd vermoeden kunnen doen twijfelen; dat een met niets gestaafde bewering des te minder volstaat nu de door verzoeker ingeroepen bepaling de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting gelijkstelt met het vermoeden van instemming met de vordering; dat er bijgevolg geen reden is tot het weren van de nota uit de debatten, laat staan, mocht deze bepaling in de procedure bij uiterst dringende

noodzakelijkheid al toepassing hebben, tot toepassing van artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de vordering tot schorsing luidens artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State een uiteenzetting moet bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de Raad van State het voorhanden zijn van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel beoordeelt op grond van de aanduidingen die verzoeker in zijn vordering uiteenzet; dat verzoeker in het inleidend

verzoekschrift de volgende uiteenzetting geeft onder de hoofding "Belang - Moeilijk te herstellen ernstig nadeel - uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing" :

"VIII.I. Verzoeker is een gecoöpteerd lid van een departementsraad van een hogeschool. Er kan redelijkerwijze niet worden ontkend dat verzoeker belang heeft bij de vordering tot schorsing en bij het ingeroepen 'ernstig' middel.

De bestreden beslissing betreft een uitvoerbare rechtshandeling, die betrekking heeft op de verhouding van verzoeker ten opzichte van de hogeschool. Ingevolge de bestreden beslissing mag verzoeker zijn mandaat als lid van de departementsraad van het departement RITS van de hogeschool niet meer verder blijven uitoefenen.

Zoals reeds eerder vermeld worden de gecoöpteerde leden van de departementsraden aangeduid voor 4 academiejaren.

Van het lopende mandaat van verzoeker is ondertussen meer dan 1 jaar verlopen. Op het ogenblik van een desgevallend uit te spreken annulatiearrest zal aan het mandaat van verzoeker wellicht al een einde zijn gekomen louter in uitvoering van de bovenvermelde decreten. Een annulatie van de bestreden beslissing kan voor verzoeker geen nuttig effect ressorteren.

VIII.II. Ook een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure is in casu slechts in heel beperkte mate nuttig.

Een departementsraad neemt beslissingen in een aantal belangrijke aangelegenheden. Daartoe behoren in de eerste plaats de bevoegdheden die het bijzonder decreet en het hogeschooldecreet aan de departementsraad hebben toegewezen.

Daartoe behoren echter ook alle bevoegdheden die de raad van bestuur van de Erasmushogeschool Brussel specifiek aan de departementsraden heeft toebedeeld krachtens diverse reglementen vastgesteld -onder meer een algemeen examenreglement en een algemene onderwijsregeling.

[In de studiegids voor het academiejaar 2000-2001 bijlage 11 bij deze vordering - wordt vanaf pagina 32 de algemene onderwijsregeling weergegeven.
Onder meer artikel 33 van die regeling bevat talrijke bevoegdheden die aan de departementen worden toegewezen. Het algemeen examenreglement wordt weergegeven vanaf pagina 53. Artikel 48 Geeft de departementsraad de bevoegdheid bijzondere bepalingen goed te keuren die het algemeen reglement aanvullen.
Op p. 121 van de studiegids wordt een gedeelte weergegeven van de beslissingen die de departementsraad van het departement RITS heeft

genomen ter aanvulling van de algemene onderwijs-regeling en het algemeen examenreglement.]

De departementsraden van de hogeschool hebben uitgebreide bevoegdheden, waarover zij grotendeels in jaarlijkse cycli voorafgaand aan een volgend academiejaar moeten beslissen. Dit is onder meer het geval voor de volgende aangelegenheden :

- de opleidingsprogramma's;
- de examen- en onderwijsregelingen;
- de begroting en personeelsformatie van het departement;
- de indienstneming van tijdelijk onderwijs-personeel;
- de evalutatie van het personeel;
- het onderzoek en de dienstverlening aan derden.

Zelfs indien de schorsing zou worden uitgesproken, zou een groot gedeelte van het mandaat van verzoeker reeds voorbij zijn en zou hij in ieder geval geen bijdrage meer kunnen leveren aan die jaarlijks te beslissen aangelegenheden.

De bestreden beslissing berokkent verzoeker bijgevolg hoe dan ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

VIII.III. Bovendien is de schorsing uiterst dringend noodzakelijk, niet alleen omdat hij zonder schorsing geen invloed meer zou kunnen uitoefenen op de besluitvorming die zijn toepassing zal krijgen vanaf het academiejaar 2001-2002 (m.a.w. vanaf 1 oktober 2001) maar vooral is het nuttig te wijzen op het feit dat het Bestuurscollege heel weldra verkiezingen voor de aanduiding van een nieuw departementshoofd zal organiseren. Voor zover verzoeker kan nagaan, zouden die verkiezingen nog tijdens het lopende academiejaar plaats hebben (tot 30 juni 2001) en in ieder geval voor de start van het nieuwe academiejaar 2001-2002).

De aanduiding van het departementshoofd is een essentieel prerogatief van de leden van een departementsraad. Die aanduiding determineert immers -minstens gedeeltelijk- op welke wijze het departement zal worden bestuurd en op welke wijze de departementsraadsleden van hun andere prerogatieven gebruik kunnen maken. Het departementshoofd heeft immers de leiding van het departement en ook van de vergaderingen van de departementsraad.

Ingevolge de bestreden beslissing zal verzoeker niet kunnen meestemmen voor de bovenvermelde verkiezing.

VIII.IV. Hoewel de schorsing in beginsel slechts kan worden uitgesproken indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of het reglement de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen -hetgeen in principe nadelen t.a.v. derden als grond uitsluit- wenst verzoeker ten slotte erop te wijzen dat het in aanmerking nemen van de belangen van derden samen met

nadelen voor de verzoeker, niet geheel mag worden uitgesloten, inzonderheid wanneer die belangen een groot aantal personen betreffen.

Een lange periode van rechtsonzekerheid over de verhouding van verzoeker ten opzichte van de hogeschool is niet aangewezen, noch voor de hogeschool, haar bestuursorganen, personeelsleden, noch haar studenten.

In afwachting van een uitspraak over deze vordering tot schorsing, zal verzoeker zich immers genoodzaakt zien alle beslissingen van de departementsraad van het departement RITS en alle beslissingen van de andere bestuursorganen, die van invloed zijn op het departement RITS met annulatieberoepen en desgevallend annex schorsingsvorderingen te bestrijden.

Alleen een uitspraak op heel korte termijn is van aard de rechtszekerheid te bewerkstellen voor het rechtsgeldig verloop van het academiejaar 2001-2002";

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de gehele zetelende departementsraad en zoveel opvolgers ontslag hebben genomen dat er geen geldige departementsraad is zolang er geen nieuwe verkiezingen hebben plaatsgevonden, waarbij het aan verzoeker niet verboden is om zich terug te laten voordragen als kandidaat; dat volgens de verwerende partij verzoeker omwille van hetzelfde feit geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ondervinden door het feit dat hij niet kan bijdragen aan de besluitvorming van die departementsraad; dat verzoeker de door hem ingeroepen nadelen volgens de verwerende partij enkel aan zichzelf te wijten heeft, dat niemand hem heeft verplicht om ontslag te nemen, dat de ingeroepen nadelen bijgevolg niet in verband staan met enige bestreden beslissing maar wel met het eigen handelen van verzoeker, met name zijn vrijwillig ontslag;

Overwegende dat verzoeker, zoals hij zelf aangeeft, in de aangehaalde uiteenzetting door elkaar twee van de zo-even genoemde drie grondvoorwaarden behandelt, namelijk het moeilijk te herstellen nadeel en het uiterst dringend karakter van de vordering; dat de wetgever die voorwaarden als afzonderlijke voorwaarden

beschouwt, reden immers waarom er naast een gewone schorsingsprocedure ook een schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid bestaat; dat de Raad van State in wat hierna volgt datgene in ogenschouw neemt wat naar zijn oordeel in de aangehaalde uiteenzetting op het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betrokken lijkt te kunnen worden, met name de miskenning van verzoekers prerogatieven als stemgerechtigd lid van de departementsraad en het ontstaan van rechtsonzekerheid in hoofde van de hogeschool, haar bestuursorganen, personeelsleden of studenten;

Overwegende dat het door verzoeker beschreven nadeel voortvloeit uit het bekrachtigen dan wel akte nemen - daarover verschillen de partijen van mening - door de verwerende partij van het door verzoeker eigener beweging aangeboden ontslag als lid van de departementsraad van het RITS; dat niet wordt betwist dat verzoeker op 18 januari 2001 vrijwillig de ontslagbrief in de hiervoor aangehaalde bewoordingen heeft geschreven en bij de departementsraad heeft doen toekomen; dat verzoeker zijn schrijven uitdrukkelijk voorstelde als een formele betekening van zijn ontslag als lid van de departementsraad van het RITS wanneer niet zou worden voldaan aan een aantal door hem eenzijdig gestelde voorwaarden; dat wie een ultimatief en formeel ontslag indient, de mogelijkheid moet inschatten dat aan de gestelde voorwaarden geen gevolg zou worden gegeven en zijn handelen afwegen; dat verzoeker op dat ogenblik op de hoogte was of kon zijn van de door de departementsraad te beslissen aangelegenheden, hetzij in het algemeen of voor het academiejaar 2000-2001, hetzij in verband met de verkiezing van een nieuw departementshoofd; dat het nadeel dat verzoeker met betrekking tot de uitoefening van zijn prerogatieven uiteenzet hem zelf niet in die mate ernstig of moeilijk te herstellen leek

om hem op 18 januari 2001 van het schrijven van zijn ontslagbrief te doen afzien; dat de vraag dan rijst waarom dit nadeel nu wel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat het verzoekschrift die vraag onbeantwoord laat; dat hetgeen verzoeker over de rechtsonzekerheid voor de hogeschool, haar bestuursorganen, personeelsleden en studenten aanvoert geen persoonlijk nadeel vormt dat aan hemzelf wordt toegebracht; dat het overigens een nadeel is dat hijzelf eenvoudig kan voorkomen door niet de door hem in het vooruitzicht gestelde "annulatieberoepen en desgevallend annex schorsingsvorderingen" in te stellen; dat verzoeker in die omstandigheden door zijn vrijwillig aangenomen houding niet staande kan houden dat het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig maart 2001, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. VAN HAEGENDOREN.**